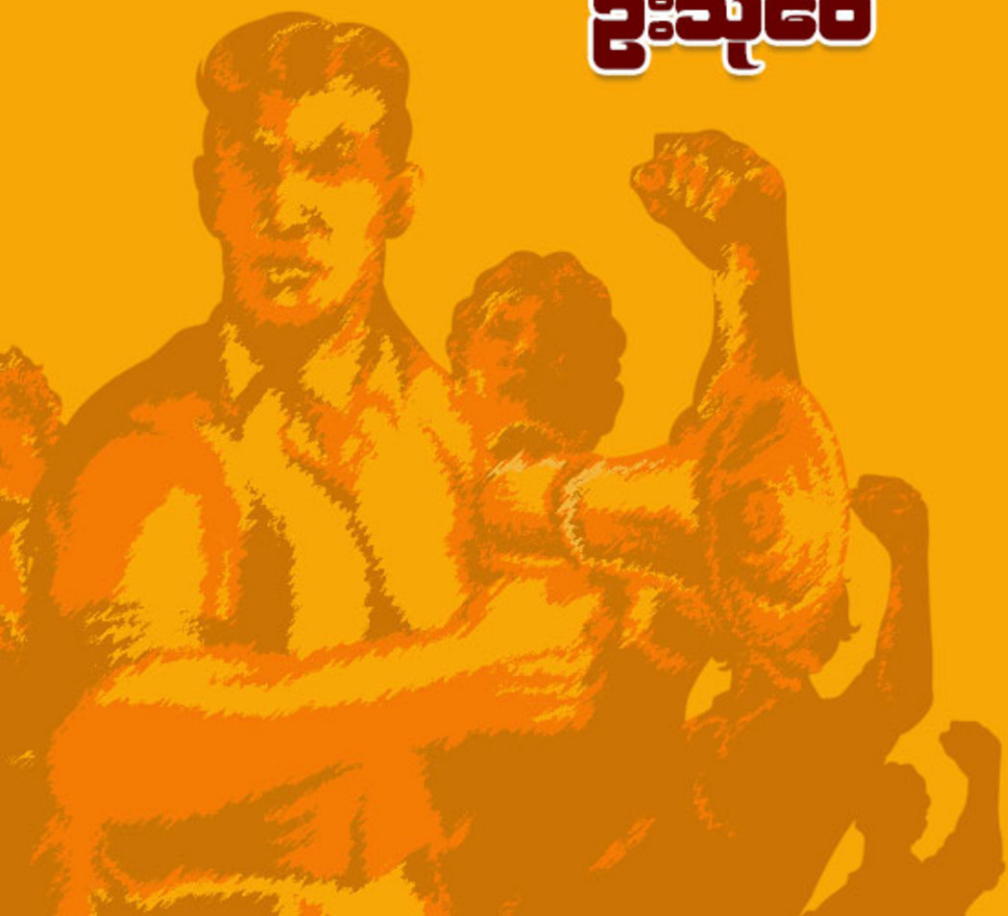

ပါလီမန်ဒီမိုကရေစီ နှင့် ကျွန်တော်

ဦးသုဝေ

အမှာ စာ

ဦးသုဝေ၊ ဦးထွေးမြင့်နှင့် ကျွန်တော်တို့ သည် နိုင်ငံရေးလောကထဲသို့ ရှေ့ဆင့်နောက်ဆင့် ဝင်လာကြသူများ ဖြစ်၏။ အသက်ချင်းကလည်း မတိမ်းမယိမ်း။ ယခုတော့ ကျွန်တော်တို့ မှာ အသက် ၈၀ ကျော်ကုန်ကြပြီ။ အိုမင်းမစွမ်းဖြစ်ကုန်ကြပြီလေ။ သဘာဝတရားဆိုတော့ ဘယ်လွန်ဆန်နိုင်ပါ့မလဲ။ သို့သော်လည်း နိုင်ငံရေးကိုတော့ ကျွန်တော်တို့ ခွန်အားနှင့် ဆောင်ရွက်နေဆဲ။ မီးစာကုန် ဆီခမ်းအထိပေါ့။

ဦးသုဝေက တောင်ငူသား၊ ဦးထွေးမြင့်က ပျဉ်းမနားသား။ ကျွန်တော်က မြောင်းမြသား။ သုံးယောက်ပေါင်းလောင်းကျော် နိုင်ငံရေးသမားတွေလား။ ဘာဆိုတာ သမိုင်းကသာ အဆုံးအဖြတ် ပေးပါလိမ့်မည်။

ဦးသုဝေက တက္ကသိုက်ကျောင်းသားဘဝကတည်းက နိုင်ငံရေးလုပ်လာသည် ။ ဦးထွေးမြင့်က ဝန်ထမ်းဘဝကတည်းက နိုင်ငံရေးလုပ်လာသည် ။ ကျွန်တော်က အထက်တန်းကျောင်းသား ဘဝကတည်းက နိုင်ငံရေး လုပ်လာသည် ။ (ကျွန်တော့်မိခင်ကလည်း နိုင်ငံရေးသမား သခင်မ ဒေါ်အေးကြည်ဖြစ်သည် ။)

သို့ငြားလည်း ကျွန်တော်တို့ သုံးယောက်မှာ

နိုင်ငံရေးယုံကြည်ချက်ကျတော့ မတူကြပါ။ ဦးထွေးမြင့်က ကွန်မြူနစ်ဝါဒကို ယုံကြည်၍ တစ်ပါတီ (အာဏာရှင်စနစ်ဖြင့် တိုင်းပြည်ကို ထူထောင်လိုသူဖြစ်သည်။ ။ ဦးသုဝေနှင့်ကျွန်တော်ကတော့ ဆိုရှယ်လစ်ဝါဒကို ယုံကြည်ပြီး ပါလီမန် ဒီမိုကရေစီစနစ်ဖြင့် တိုင်းပြည်ကိုထူထောင်လိုသူဖြစ်ကြသည်။ ။ ဤသို့ဖြင့် ပန်းတိုင်တူသော်လည်း သွားရာလမ်းကြောင်းကျတော့ မတူချေ။ နှစ်အတန်ကြာ သူလမ်းသူလျှောက်။ ကိုယ့်လမ်းကိုယ်လျှောက်။ ကျွန်တော်တို့ အနာတရ ဖြစ်ခဲ့ကြရပါသည်။ ။ ဒူးတော့မထောက်ခဲ့ကြ။ သတ္တိ၊ ဗျတ္တိဖြင့် ရင်ဆိုင်ခြင်းသာ။

ဦးသုဝေ ဆိုလျှင် ဖဆပလ ဗဟိုလူငယ်ဖြစ်၍ ဒုတိယဝန်ကြီးချုပ် ဦးကျော်ငြိမ်း(ကွယ်လွန်)၏ အပါးတော်မြဲ (အတွင်းရေးမှူး)ဖြစ်ခဲ့သည်။ ။ တာဝန်ဖြင့် ဥရောပနိုင်ငံများ နှင့် အရှေ့အလယ်ပိုင်း နိုင်ငံများ သို့ ရောက်ဖူး၊ လေ့လာဖူး၊ ပညာယူခဲ့ဖူးသူဖြစ်သည်။ ။ သူ့မှာ နိုင်ငံပေါင်း (၂၀)ကျော် အတွေ့အကြုံ ရှိခဲ့ပါသည်။ ။

ဦးထွေးမြင့်ဆိုလျှင်လည်း ပြင်သစ်နိုင်ငံနှင့် အင်ဒိုနီးရှားနိုင်ငံရှိ မြန်မာသံရုံးတွင် အကြီးတန်း ဝန်ထမ်းအဖြစ် အမှုထမ်းခဲ့ဖူးသည်။ ။ ၎င်းပြင် အင်္ဂလန်နိုင်ငံ BBC အသံလွှင့်ဌာနတွင် လည်း အမှုထမ်းခဲ့ဖူးသည်။ ။ ထိုမှ တစ်ဆင့် နိုင်ငံရေးလောကထဲသို့ ခြေစုံပစ်ဝင်လာသူဖြစ်သည်။ ။

ကျွန်တော်ဆိုလျှင်လည်း သူပုန်ဘဝဖြင့် ထိုင်းနိုင်ငံ၊ လာအိုနိုင်ငံ၊ ကမ္ဘောဒီးယားနိုင်ငံများ သို့ ရောက်ဖူးနေဖူးသည့် အတွေ့အကြုံများ တော့ ရှိခဲ့ရပါသည်။ ။

ဗိုလ်ချုပ်ကြီးနေဝင်း(ကွယ်လွန်)က အာဏာသိမ်းခဲ့သည် ။ တိုင်းပြည်မှာ အဘက်ဘက်မှ ယိုယွင်းနေသောကြောင့်ဟု အကြောင်းပြခဲ့သည် ။ ထို့နောက် မဆလ (မြန်မာ့ဆိုရှယ်လစ်လမ်းစဉ်ပါတီ) တစ်ပါတီစနစ်ဖြင့် တိုင်းပြည်ကို (၂၆)နှစ် အုပ်ချုပ်ခဲ့သည် ။ ဤအကျိုးဆက်ကြောင့် အရှေ့တောင်အာရှနိုင်ငံများ တွင် အချမ်းသာဆုံး မြန်မာနိုင်ငံ သည် ကမ္ဘာ့အဆင်းရဲဆုံးနိုင်ငံ စာရင်းဝင်ဖြစ်ခဲ့ရ၏။ တိုင်းပြည်မှာ လည်း နိုင်ငံရေး၊ စီးပွားရေး၊ လူမှုရေး ချွတ်ခြုံကျ မွဲတေသွားရသည် ။ ပြည်သူ့ပြည်သားတွေမှာ အစားဆင်းရဲခြင်း၊ အဝတ်ဆင်းရဲခြင်း၊ အနေဆင်းရဲခြင်းဆိုသည့် ဒုက္ခအထွေထွေ ပင်လယ်ဝေခဲ့ရပါသည် ။

ထို့ကြောင့် မဆလ တစ်ပါတီအာဏာရှင်စနစ်ကိုဖယ်ရှား၍ ဒီမိုကရေစီစနစ် အစားထိုးရန် တိုင်းပြည်အတွက် ဒီမိုကရေစီချစ်သော ကျွန်တော်တို့ သည် နိုင်ငံခြားသို့ သက်စွန့်ဆံဖျားထွက်သွားပြီး လက်နက်ကိုင်လမ်းစဉ်ဖြင့် ဗိုလ်ချုပ်ကြီးနေဝင်း၏ တစ်ပါတီအာဏာရှင်အစိုးရကို ဆန့်ကျင်တော်လှန် ခဲ့ကြပါသည် ။ ထိုင်းနိုင်ငံတွင် ဝန်ကြီးချုပ် ဦးနု(ကွယ်လွန်) ခေါင်းဆောင်သော ပါလီမန်ဒီမိုကရေစီ ပါတီသို့ဝင်၍ နိုင်ငံရေး၊ စစ်ရေးတာဝန်များ ထမ်းဆောင်ခဲ့ကြသည် ။ ကျွန်တော်တို့ သုံးယောက်စလုံးမှာ ပါတီဗဟိုကော်မတီဝင်များ ဖြစ်ခဲ့ကြသည် ။

ထိုစဉ်အတွင်း ဦးထွေးမြင့်သည် ပြည်တွင်း၌ လျှို့ဝှက်လှုပ်ရှားရန် မြန်မာနိုင်ငံတွင်းသို့ တိတ်တဆိတ်ပြန်ဝင်သွားရာ အဖမ်းခံရပြီး သေဒဏ် အပြစ်ကျခံခဲ့ရသည် ။ ဦးသုဝေနှင့် ကျွန်တော် ကလည်း နိုင်ငံတော်ကောင်စီ ကြေညာချက်အမှတ်(၁)အရ မိခင်နိုင်ငံသို့ပြန်လာခဲ့ကြသည် ။ ကံကောင်း ချင်တော့ ဦးထွေးမြင့်မှာ လည်း လွတ်ငြိမ်းချမ်းသာခွင့်နှင့် အကြိုးဝင်နေသဖြင့် သေဒဏ်မှ

ကွင်းလုံးကျွတ် လွတ်မြောက်ခဲ့ပါသည်။ ။

ဦးထွေးမြင့်သည် ရဲဘော်ရဲဘက်မို့ ကျွန်တော်တို့ ဝမ်းသာရပါ၏။
နိုင်ငံရေးနှင့်ပတ်သက်၍ ဦးသုဝေမှာ တစ်ပေါင်းတည်း
ထောင်(၁၀)နှစ်ကျော်ကျခံခဲ့ရပြီ။ ကျွန်တော်ကလည်း စုစုပေါင်း
ထောင်(၁၀)နှစ်ခန့်ကျခံခဲ့ရပါသည်။ ။

တကယ်တော့ နိုင်ငံရေးသမားများ နှင့်ထောင်မှာ မကင်းနိုင်သဖြင့်
လူထု ဦးလှ(ကွယ်လွန်)၏ စကားဖြင့် ပြောရလျှင် (ထောင်နဲ့ လူသား)ဟု
ဆိုနိုင်သည်။ ။ ဆရာမြသန်းတင့်(ကွယ်လွန်)ကတော့ ထောင်ကို
ဘဝတက္ကသိုလ်ဟု တင်စားခဲ့ဖူးပါသည်။ ။

ဤသို့သော ကျွန်တော်တို့ ၏ နိုင်ငံရေးအတွေ့အကြုံများကို
ဦးသုဝေ၏ (ပါလီမန်ဒီမိုကရေစီနှင့် ကျွန်တော်)စာအုပ်က
သင်ခန်းစာပေးနိုင်မည်။ တန်ဖိုးယူနိုင်မည်ဟု လေးနက်စွာ
မျှော်လင့်မိပါသည်။ ။

မြောင်းမြဘဆွေ

၂၇-၆-၁၂

U Thu Wai - 5

(17.5.12) KWW

First Proof

2nd Proof -25-6-12

ချော ၃-၇-၁၂/၁၁-၇-၁၂

ချော ၁၀-၉-၁၂

နိဒါန်း

"တော်လှန်ရေးဆိုတာ ကလေးကစားစရာ မဟုတ်ဘူး" လို့ ဝန်ကြီးချုပ်ဦးနုက ပြောခဲ့ဖူးပါတယ်။

လက်နက်ကိုင် တော်လှန်ရေးဆိုတာ တိုက်တာခိုက်တာ၊ ဖျက်ဆီးရတာဖြစ်တယ်။ အဲဒါကြောင့် သေကြေဒဏ်ရာရတာတွေ ရှိမယ်။ အစားအသောက်၊ အနေအထိုင်၊ ဆင်းရဲပင်ပန်းပြီး ငတ်မွတ် ခေါင်ပါးတာတွေရှိမယ်။ ဒုက္ခတွေကြားထဲမှာ လုပ်ရကိုင်ရတာဖြစ်တဲ့ အတွက် တစ်ဦးနဲ့ တစ်ဦး သည်းမခံ နိုင်တာရှိမယ်။ လူတွေရဲ့ သဘောအရ အခွင့်အရေးအတွက် အာဏာအတွက် အုပ်စုဖွဲ့တာတွေရှိမယ်။ တော်လှန်ရေး လောကဆိုတာလည်း ထင်သာမြင်သာ တရားဥပဒေနယ်ပယ်ထဲမှာ လုပ်ရတာမဟုတ်ဘဲ၊ အသက်တန်ဖိုးကို အလေးမထားကြပါဘူး။ လက်နက်ကိုင်ထားသူတို့ ရဲ့ သဘာဝအတိုင်း၊ ပြည်သူများ အပေါ်မှာလည်း ဗိုလ်ကျ၊ အချင်းချင်းလည်း မာနတွေ ထောင်လွှားတတ်ကြပါတယ်။ ဒါကြောင့် တော်လှန်ရေးလောကဆိုတာ မလွယ်ဘူးလို့ ပြောခြင်းဟာ မှန်ပါတယ်။

သို့သော် အလွန်ဆိုးရွားတဲ့ နိုင်ငံအခြေအနေကို ပြောင်းလဲပစ်ဖို့ တော်လှန်ရေးဆိုတာလည်း လိုအပ်ပြန်တယ်။ တော်လှန်ရေးရဲ့

အခြေခံကို ဒီလိုစဉ်းစားကြရအောင်။ နိုင်ငံတစ်ခုမှာ ပြည်သူလူထုကို
မတရားဖိနှိပ်ချုပ်ချယ်တဲ့ အစိုးရဆိုးမျိုးက အုပ်ချုပ်နေမယ်။
ပြည်သူလူထုမှာ လွတ်လပ်မှုကလည်း မရှိဘူး၊ အစိုးရကို ဝေဖန်ပိုင်ခွင့်၊
အစိုးရအပြောင်းအလဲကို ကိုယ်တိုင်ရွေးကောက်ပိုင်ခွင့်တွေမရှိဖူးဆိုရင်
တော်လှန်ရေးလုပ်တာ မှန်တယ်။ လုပ်သင့်လုပ်ထိုက်ပါတယ်။ ဒီလိုမှ
မဟုတ်ဘဲ ပြည်သူက ကြိုက်တဲ့ သူတွေကို အစိုးရဖြစ်ဖို့
လွတ်လပ်စွာရွေးချယ်နိုင်မယ်။ မိမိတို့ ကိုယ်တိုင်လည်း
ဥပဒေစည်းကမ်းအတိုင်း တရားမျှတစွာ ပြည်သူအဆုံးအဖြတ်
ရယူယှဉ်ပြိုင်နိုင်ခွင့်တွေရှိမယ်ဆိုရင် လက်နက်ကိုင်တော်လှန်ရေး
လုပ်တာ မမှန်ပါဘူး။ မိမိကိုယ်ကျိုးအတွက်
လက်နက်အားကိုးတာဖြစ်လို့ တော်လှန်ရေးမဟုတ်ဘဲ
တန်ပြန်တော်လှန်ရေးတောင် ဖြစ်သွားနိုင်ပါတယ်။

၁၉၆၂ ခုနှစ် တော်လှန်ရေးကောင်စီ(တပ်မတော်)က
အာဏာမသိမ်းခင်မှာ (ပထမ) အစိုးရသည် လည်းကောင်း၊ ယခင်
(ဖဆပလ)အစိုးရသည် လည်းကောင်း၊ ပြည်သူလူထုက
လွတ်လပ်စွာရွေးကောက် တင်မြှောက်ထားတဲ့
အစိုးရတွေဖြစ်ခဲ့ကြပါတယ်။ ပြီးတော့လည်း အဲဒီအစိုးရတွေဟာ
ပြည်သူလူထု အခန်းကဏ္ဍ ပြောင်မြောက်စေမယ့် ဒီမိုကရေစီစနစ်ကို
ကြိုးစားတည်ဆောက်နေကြတာဖြစ်တယ်။ ဒီမိုကရေစီဆိုတာ
နေ့ချင်းညချင်း ရတာ မဟုတ်ဘူး လေ။ လူထုစနစ်ဆိုတော့
လူထုကိုယ်တိုင် တည်ဆောက်တဲ့ အရည်အချင်းတွေပြည့်ဝမှ
ဒီမိုကရေစီအဆင့်မြင့်လာမှာ။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် အဲ ဟိုတုန်းက
မြန်မာအစိုးရဟာ ပြည်သူတွေကို တရားအမျှတနိုင်ဆုံး၊
လွတ်လပ်မှုအရှိနိုင်ဆုံး၊ ဦးဆောင်ဦးရွက် လမ်းညွှန်ခဲ့တဲ့ အတွက်၊

ကမ္ဘာ့နိုင်ငံအသီးသီးကလည်း လေးစားလာကြပါတယ်။ ၁၉၆၀ ခုနှစ်မှာ အရွေးကောက်ခံခဲ့ရတဲ့ (ပထမ)အစိုးရကလည်း ယခင်ကာလနိုင်ငံရေး အာဏာတတွေကို ဖယ်ရှားပြီး နိုင်ငံရေးပါတီတွေ ပူးပေါင်းလုပ်နိုင်သမျှလုပ်ဖို့ ယခင်အမှားတွေ၊ လိုအပ်ချက်တွေကိုပြုပြင်ပြီး ဒီမိုကရေစီရေးအတွက် အဆင့်မြှင့်ကြိုးစားနေစဉ် အာဏာအသိမ်းခံလိုက်ရတာ ဖြစ်တယ်။

အဲဒါကြောင့် ပြည်သူတွေရဲ့ လွတ်လပ်ခွင့်ကလည်း ကင်းမဲ့သွားတယ်။ အရောင်းအဝယ် စီးပွား ကုန်သွယ်ရေးတွေလည်း လူတစ်စုရဲ့ လက်ထဲရောက်သွားတယ်။ အလုပ်အကိုင် အခွင့်အရေးတွေလည်း နည်းသွားတယ်။ အစိုးရရဲ့ တံခါးပိတ်ဝါဒကြောင့် ပြည်သူတွေ ဆင်းရဲဒုက္ခရောက်ကုန်တာပေါ့။ ဆန် ဒါလောက်ပေါများ တဲ့ နိုင်ငံမှာ ထမင်းငတ်ကြရတယ်။ သယံဇာတ ဒါလောက်ပေါတဲ့ နိုင်ငံမှာ ကမ္ဘာ့ အဆင်းရဲဆုံး စာရင်းဝင်ဖွံ့ဖြိုးမှု အနည်းဆုံးစာရင်းဝင်အထိ ရှက်ဖွယ်လိလိ ဖြစ်သွားရတယ်။

အဲသလိုအခြေအနေကိုပြုပြင်ဖို့ လူထုမှာ အခွင့်အရေးကလည်း မရှိ။ အဲဒါကြောင့် အဲသလို အစိုးရမျိုးကို တော်လှန်ခြင်းဟာ မှန်တယ်။ တရားတယ်လို့ ကျွန်တော်ကဆုံးဖြတ်တယ်။ ကျွန်တော့်လို သဘောထားရှိသူများ စုပေါင်းဆုံမိကြတော့ ပြည်ချစ်လွတ်မြောက်ရေး တပ်မတော်ဆိုတာ ဖြစ်ပေါ်လာ ပါတယ်။ အဲဒီတော်လှန်ရေးတပ်ကို ဦးဆောင်တဲ့ ပါလီမန် ဒီမိုကရေစီပါတီဆိုတာ ပေါ်ထွန်းလာ ခဲ့ပါတယ်။ ၁၉၆၉ ခုနှစ် တော်လှန်ရေးပါတီကို စတင်ဖွဲ့စည်းချိန်မှ ၁၉၈၀ ခုနှစ် လွတ်ငြိမ်းချမ်းသာခွင့် ဥပဒေအရ မြန်မာနိုင်ငံပြန်ရောက်တဲ့ ထိ တစ်လျှောက်လုံးမှာ ကျွန်တော်ဟာ ပါတီဌာနချုပ်မှာ ရှိနေခဲ့ပါတယ်။

U Thu Wai -6

(17.5.12) KWW

First Proof

2nd Proof -25-6-12

ချော ၃-၇-၁၂/၁၁-၇-၁၂

ချော ၁၀-၉-၁၂

ကျွန်တော် ယူခဲ့ရတဲ့ တာဝန်တွေကတော့ ပထမပိုင်းမှာ
အသံလွှင့်ဌာန တာဝန်ခံ၊ ပြည်ချစ်လူငယ် တပ်ပေါင်းစု ဒုဥက္ကဋ္ဌနဲ့
ပါလီမန်ဒီမိုကရေစီပါတီ ဗဟိုကော်မတီဝင်။

ဒု တိ ယ ပို င်း မှာ စိတ်ဓာတ်စစ်ဆင်ရေး အတွင်းရေးမှူး၊
ပြည်ချစ်လူငယ်တပ်ပေါင်းစု ဥက္ကဋ္ဌနဲ့ ပါလီမန်ဒီမိုကရေစီပါတီ
အလုပ်အမှုဆောင်။

တ တိ ယ ပို င်း မှာ ပါလီမန်ဒီမိုကရေစီပါတီကို ပြည်သူ့ပြည်ချစ်
ပါတီအမည်ပြောင်းလိုက်တဲ့ အခါ၊ ပါတီရဲ့
တွဲဖက်အထွေထွေအတွင်းရေးမှူးဖြစ်လာပါတယ်။

နောက်ဆုံးပိုင်းမှာ ပါတီဥက္ကဋ္ဌဗိုလ်ချုပ်ကြီးလက်ျာ ကျဆုံးသွားတော့
ပါတီအထွေထွေ အတွင်းရေးမှူးချုပ် ဖြစ်လာပါတယ်။

အဲ သ လို ပါ တီ မှာ အစအဆုံးဆိုသလို
ရှိခဲ့သူတစ်ဦးအနေဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဌာနချုပ်မှာ

တာဝန်ယူခဲ့ရသူအနေဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပါတီရဲ့ အရေးကိစ္စတွေကို
ပိုပြီးသိနိုင်သူဖြစ်ပါတယ်။ ကျွန်တော် ပါဝင်ခဲ့ရတဲ့
အခန်းကဏ္ဍကိုမူတည်ပြီး၊ ပြည်ချစ်လွတ်မြောက်ရေးတပ်မတော်ရဲ့
သမိုင်းမှတ်တမ်းကို တင်ပြမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

အောင်မြင်တဲ့ တော်လှန်ရေးသာဆိုရင် အရာရာဟာ
အမွှမ်းတင်သူတွေနဲ့ ပြည့်လျှမ်းနေမှာ ပါ။ ချီးကျူးဂုဏ်ပြုမှုတွေ များ
လွန်းလို့ အပြစ်ဆိုဖွယ် ကွက်လပ်တောင် ကျန်မှာ မဟုတ်ဘူး ။
ပြိုကျသွားတဲ့ တော်လှန်ရေးတစ်ရပ် ဖြစ်ပြန်တော့ လုပ်ခဲ့သမျှဟာကွက်
ပျော့ကွက်၊ ချို့ယွင်းချက်တွေ ဖြစ်သွား ပြန်ရော။

ဒါပေမဲ့ ဘယ်တော်လှန်ရေးမျိုးပဲဖြစ်ဖြစ်၊ နိုင်သည် ဖြစ်စေ၊ ရှုံးသည်
ဖြစ်စေ၊ အကောင်းအဆိုး၊ အကြောင်းအကျိုး ဒွန်တွဲရှိသည် ချည်းပေါ့။
ကျွန်တော် ကြုံတွေ့ခဲ့ရတာတွေကို မချန်မလုပ်ဘဲ ရေးပြမှာ ပါ။
ကျွန်တော့်အမြင်၊ ကျွန်တော့်ရှုထောင့်မှ ကျွန်တော် သုံးသပ်ချက်များ
ဖြစ်တဲ့ အတွက် ပြီးပြည့်စုံတယ်လို့ မဆိုလိုပါ။ အချို့သောအချက်တွေမှာ
အချို့သောပုဂ္ဂိုလ်များ နဲ့ ကောက်ချက်ချပုံ မတူတာမျိုးလည်း
ရှိကောင်းရှိပါလိမ့်မယ်။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် မြန်မာ့သမိုင်းရဲ့ တစ်ကဏ္ဍဖြစ်တဲ့
ပြည်ချစ် တော်လှန်ရေးကို စိတ်ဝင်စားသူများ လေ့လာနိုင်ကြပါစေ။

သုဝေ

First Proof

2nd Proof -25-6-12

ချော် ၃-၇-၁၂/၁၁-၇-၁၂

ချော် ၁၀-၉-၁၂
